

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

DE SAMLEDE KVINDEFØRENINGER.

Nr. 4.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitionline eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 22. Januar 1893.

VI. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Kvindens Samfundsstilling i Nutiden.

Under denne Titel har Thanning og Appel udsendt en lille Pjece af Leon Girauds ved O. G., som giver et interessant Overblik over Kvindens Stilling og indeholder værdifulde Oplysninger om Kvinden i Frankrig, England og de Nordamerikanske Fristater. Den bør læses af Kvinder, ikke alene fordi den viser den historiske Udvikling og Fremgang for vor Sag, men ogsaa fordi man mærker Forfatterens Sympati for Kvindens Ret som Borger.

Det lille Skrift er et Uddrag af et i Paris kronet Prisskrift, som Oversætteren O. G. har gjort tilgængeligt for den danske Læseverden, og som i sit Forord ganske rigtigt siger: „Kvindens Ufrihed er en Hemsko for Menneskehedens rette Udvikling.“

Den franske Forfatter begynder med at pege paa Friheds- og Lighedsbevægelsen i Revolutionstiden, som kun tænkte paa Mændene, naar der taltes om Broderskab; thi Kvinden blev i Virkeligheden mere trykket efter Revolutionen. Ved Lovbestemmelsen i den franske Lov forbydes det at efterspore Faderen til det uægte Barn, og hele Byrden for et uægte Barns Forsørgelse bliver lagt paa Moderen, og ved en anden Lovbestemmelse „la police des mœurs“ eller den offentlige Prostitution søgte Staten at befri Mændene for deres Letsindigheds farlige Følger.

Tidligere var det ikke saaledes. I Landsbyerne brugte man nemlig efter endt Gudstjeneste at sammenkalde Sognets Mænd og Kvinder for at tage Bestemmelse om forskellige Ting, hvor Mænds og Kvinders Stemmer galdt lige. I Købstæderne havde Kvinderne ligeledes direkte Indflydelse i Laugene, hvor man tilkaldte „prud-femmes“ o. s. sag-

kyndige Kvinder. Kvindelige Godsejere havde ogsaa store Rettigheder, endog Ret til Valg til Nationalkonventet. Alle disse Rettigheder gik tabt ved Revolutionen 1789. Først i Revolutionen 1848 kom Spørgsmaalet om Kvindens tabte Rettigheder igen frem i forskellige Skrifter og Blade men vandt dog ingen Genklang. Vel dannede der sig Kvindeforeninger, og Kvindebladet „La Citoyenne“ udkom, men det var dog først, da to bekendte Forfattere, Alexander Dumas og Emile de Girardin gjorde sig til Talsmænd for Kvindens Ret, at det vakte offentlig Opmærksomhed. I 1890 indbragte M. de Gasté i Senatet Forslag om Kvindens Valgret. Der har altsaa i de senere Aar været stærk Bevægelse for Kvindens Ret, men dog ikke stærk nok til at den har kunnet danne sig et Parti.

Forfatteren mener, at Grunden til, at Befolkningen aftager i Frankrig, er Lovens Uretfærdighed mod Kvinden, der tvinger Moderen til det uægte Barn til at kaste det ud blandt Fremmede eller paa anden Maade bringe det af Vejen, da hun jo som Erhverver ikke er i Stand til at skaffe det en ordenlig Opdragelse. Man maa forbavses, naar man læser, at der i Frankrig findes 2 Millioner Børn, der ikke kender nogen Fader, i Paris 28 % af de fødte Børn. De franske Mænd vil endnu ikke i Deputeretkammeret høre Tale om Ophævelse af denne Lov. Mændene vil fremdeles have Lov til at afvise Fordringen om Forandring i denne Lov og støtter deres Mening paa Vanskeligheden ved at bevise, hvem der er Fader til det uægtefødte Barn.

I Kampen for Tilværelsen har Mændene ligeledes bemægtiget sig de bedste Pladser, selv i de Tilfælde, hvor det skulde synes, at Kvinderne bedst passede, f. Eks. ved Forfærdigelse af Kvindedragter, Haarpynt o. desl.

Fødselshjælpen er væsentlig i de mandlige Lægers Hænder. Post- og Telegrafvæsenet ligeledes, ikke at tale om den højere Undervisning ved Universitetet og de tekniske Skoler. — Al slig Udelukkelse grunder man der som her paa, at det ikke passer for Kvindens Stilling som Husmoder.

Forfatteren skriver, at et uhyre Antal Kvinder ligefrem af Nød tvinges ind i „den til Mændenes Behag avtoriserede Utugt.“

Næste Gang Forfatterens Udtalelse om engelske og amerikanske Kvinder.

J. M.

„Magdalene“.

Naar Forfatteren, Gustav Esmann skriver et Stykke, saa er København paa det rene med, at der beredes en Nydelse. Om Handlingen endogsaa er saa spinkel, næsten usynlig, som „I Provinsen“ og „Den kære Familie“, man henrykkes dog over det i stilistisk Henseende fuldstændt elegante Sprog. I „Magdalene“ overraskes man ved fra Esmanns Haand at faa et Arbejde, hvis Hensigt ikke blot er at virke ved Elegance og Lethed, men tillige ved en dyb Alvor. Hvert Ord, hver Scene, er her Sten, hvormed der skal bygges en stor gribende Handling. En Nyboderspige, Husets yngste 20aarige Datter og Kæledægge, er bleven forelsket i en ung hovedrig Grosserer, dette har til Følge, at hun kommer i et noget let Selskab og faar Væmmelse mod Hjemmets Simpelhed med Søndagsturen til Søndermarken. Da Faderen tilsidst bliver hende for grov, og da hendes Elsker — en aldeles ypperlig skildret ung, intelligent, i høj Grad overlegen Bon vivant — lover hende en hyggelig lille, smukt møbleret Lejlighed, flygter hun hjemmefra trods Moderens Bønner og en kvindelig Læges fornuftige Formaninger — og hvad der er det vigtigste, trods det, Grosserereren ikke vil gifte sig med hende.

Man ser nu den unge Pige i sin nye Lejlighed: Dagligstue og Sovekammer, med en Madam — Fru Julie Hansen — som